

Dosarul nr. 2ra-233/2022
2-20056367-01-2ra-22022022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (V. Negurița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Brighidin,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana
Brighidin împotriva Valentinei Negru cu privire la apărarea onoarei, demnității și
reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 mai 2020, Svetlana Brighidin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Negru, solicitând recunoașterea ca fiind defăimătoare, ce lezează onoarea, demnitatea și reputația sa profesională, a informațiilor expuse de către Valentina Negru în plângerea adresată directorului general interimar al Î.S. „Poșta Moldovei” din 19.03.2020 și anume a fragmentului: „...La data de 11.03.2020 am fost informată că tot CPTP-ul știa de cazul dat, că am fost la d-stră infectată și că d-stră ați făcut isterie și țipat în gura mare tot etajul. Informația a fost divulgată de șefa secției cadre Svetlana Brighidin. Tot de la ea se știe tot și de toate ce se face la Poșta Moldovei. Tot de ea a fost pusă la cale și plângerea scrisă pe mine. Eu pentru ea sunt un pericol că știu cum a fost implicată în mai multe escrocherii făcute la CPTP inclusiv și furturile depistate recent...” „...d-na Svetlana Brighidin pentru divulgarea informației false și încălcarea ordinului semnat de către toți angajații despre „securizarea datelor cu caracter personal...”,

- obligarea pârâtului să dezmință informațiile defăimătoare și false expuse în plângerea adresată directorului general interimar al Î.S. „Poșta Moldovei” din 19.03.2020, prin aceeași modalitate și ordine și anume prin expedierea în adresa directorului general al Î.S. „Poșta Moldovei” a unei scrisori, cu următorul conținut: „Subsemnata, Valentina Negru, dezminț informațiile expuse de mine în plângerea adresată directorului general interimar al Î.S. „Poșta Moldovei” din 19.03.2020, cu privire la activitatea dnei Svetlana Brighidin conform căroră, aceasta a fost implicată în mai multe escrocherii făcute la CPTP, inclusiv furturile depistate

recent, a divulgat informația despre întrevederea mea cu directorul general interimar al Î.S. „Poșta Moldovei” la data de 10.03.2020, inclusiv informații false și a încălcat ordinul semnat de toți angajații despre securizarea datelor cu caracter personal, tot de la ea se știe tot și de toate ce se face la Poșta Moldovei, tot de ea a fost pusă la cale și plângerea scrisă pe mine.”,

- încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei și a cheltuielilor de judecată în suma de 611,50 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că activează în cadrul Î.S. „Poșta Moldovei” începând cu anul 2007, în prezent ocupând funcția de șef Secția resurse umane instruire și evaluare.

La 10 aprilie 2020, a aflat că la 19 martie 2020, Valentina Negru a depus cerere pe numele directorului general interimar al Î.S. „Poșta Moldovei”, prin care au fost răspândite informații, care îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională.

A relevat că pârâta ar fi menționat precum că: „...La data de 11.03.2020 am fost informată că tot CPTP-ul știa de cazul dat, că am fost la d-stră infectată și că d-stră ați făcut isterie și țipat în gura mare tot etajul. Informația a fost divulgată de șefa secției cadre Svetlana Brighidin. Tot de la ea se știe tot și de toate ce se face la Poșta Moldovei. Tot de ea a fost pusă la cale și plângerea scrisă pe mine. Eu pentru ea sunt un pericol că știu cum a fost implicată în mai multe escrocherii făcute la CPTP inclusiv și furturile depistate recent...”, „...d-na Svetlana Brighidin pentru divulgarea informației false și încălcarea ordinului semnat de către toți angajații despre „securizarea datelor cu caracter personal...”.

Consideră că, informațiile date duc indubitabil la transgresarea normelor legale, generând astfel o faptă ilicită ce constă în atingerea adusă onoarei, demnității și reputației sale profesionale or, informațiile respective sunt defăimătoare, lipsite în totalitate de adevăr, nefiind bazate pe un substrat factologic suficient, care o face să se simtă înjosită, cauzându-i prejudicii considerabile de ordin moral.

În opinia reclamantei, limbajul dezinformator al pârâtei cu privire la vinovăția sa, privind pretinsa implicare în escrocherii făcute la CPTP, inclusiv furturile depistate recent, încalcă dreptul la prezumția nevinovăției or, din conținutul exprimării clar a lăsat să se înțeleagă că față de ea există o hotărâre judecătorească irevocabilă de condamnare, observându-se vădit interesul pârâtei în vederea știrbirii reputației sale profesionale.

A subliniat că, nu există urmărire penală pornită în acest sens, iar prin scrisoarea emisă de CPTP cu nr. 113 din 11.05.2020, se atestă că nu au fost identificate informații cu privire la inițierea în privința sa în cadrul întreprinderii a careva anchete pe faptul implicării sale în careva presupuse escrocherii sau furturi.

A notat că, nu a văzut pârâta la 10 martie 2020, nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască despre incidentul care a avut loc între directorul general interimar și Valentina Negru, având în vedere faptul că evidența persoanelor care se prezintă la audiență la directorul general intră în atribuțiile de funcție a asistentei acestuia. Mai mult, biroul în care își desfășoară activitatea este amplasat la et. 3, iar biroul directorului general la et. 4 al sediului întreprinderii, iar secția de resurse umane în care activează duce evidența a peste 1000 de angajați, fiind imposibil de a cunoaște

personal fiecare salariat, excluzându-se astfel posibilitatea de a recunoaște pârâta care era în mască.

A mai menționat că, reușitele din cariera sa au fost rezultatul unei munci asidue și sistematice, unui șir de sacrificii făcute pe plan personal, iar în procesul formării imaginii sale ca profesionist în domeniu, întotdeauna a pus mult preț pe păstrarea neștirbită a onoarei, demnității și reputației sale profesionale.

Consideră că, la examinarea litigiilor cu privire la defăimare, sarcina probațiunii este pusă pe seama ambelor părți și în corespundere cu prevederile art. 24 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public.

A concluzionat că, afirmațiile Valentinei Negru sunt false, defăimătoare și ilegale, care duc în eroare opinia publică, afectând în mod negativ imaginea sa. Susține că i-a fost cauzat un prejudiciu moral, determinat de stres și suferințe psihologice ca urmare a răspîndirii cu rea-credință a informațiilor defăimătoare și acuzațiilor de săvârșire inclusiv a unor fapte infracționale, prin intermediul plângerii din 19.03.2020. Urmare a suferințelor psihologice și stresului provocat de răspîndirea informațiilor defăimătoare, a urmat un curs de tratament pentru restabilirea echilibrului psihologic.

La 27 aprilie 2020, a expediat în adresa Valentinei Negru cerere prealabilă în vederea dezmințirii informațiilor defăimătoare răspîndite în adresa ei prin plângerea din 19 martie 2020, adresată directorului general interimar al Î.S. „Poșta Moldovei”, care deși a fost recepționată de pârâtă la 29 aprilie 2020 nu a dat un răspuns.

Prin hotărârea din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost respinsă integral ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de către Brighidin Svetlana împotriva Valentinei Negru privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Svetlana Brighidin, cu menținerea hotărârii din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a statuat că, prin plângerea depusă, Negru Valentina și-a exprimat opinia precum că reclamanta Brighidin Svetlana ar fi procedat ilegal/incorect și că totodată consideră că dânsa ar fi contribuit la întocmirea unei plângeri pe acțiunile ultimei, respectiv intimata nu poate fi obligată să dovedească adevărul opiniilor sale, ori afirmațiile ultimei s-au bazat pe niște circumstanțe pe care le considera ca fiind veridice.

Instanța de apel a notat că onoarea, demnitatea și reputația profesională ale apelantei Brighidin Svetlana nu au fost prejudiciate prin plângerea adresată directorului Î.S. „Poșta Moldovei” or, după cum a fost menționat, informațiile

conținute în această plângere nu pot fi considerate ca defăimătoare, în acest caz fiind considerat un mijloc de apărare al angajatei Negru Veronica, astfel nu reprezintă o răspândire a informației care nu corespunde realității, ca urmare nu lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a persoanei și nu servește temei de compensare a prejudiciului moral.

Subsecvent, instanța de apel a respins și argumentele apelantei referitoare la faptul că afirmațiile intimatei în privința comiterii de către Brighidin Svetlana a unor fapte penale, ar încălca prezumția nevinovăției, în lipsa unei sentințe de condamnare și a apreciat că, acestea nu pot fi acceptate ca temei de angajare a răspunderii intimatei pentru defăimare or, o asemenea poziție ar duce la o limitare excesivă a libertății de exprimare. În același timp, Colegiul judiciar a respins și pretențiile subsecvente de încasare a prejudiciului moral.

La 27 ianuarie 2022, Svetlana Brighidin a declarat recurs împotriva deciziei din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate cu adoptarea unei decizii noi privind admiterea integrală a acțiunii (f.d. 135-139).

În motivarea cererii a reiterat argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar recurenta a invocat că, Valentina Negru urma să dovedească că informația nu este defăimătoare și se bazează pe un substrat factologic suficient, însă aceasta nu a anexat nici o probă care să justifice alegațiile sale, lipsind astfel suportul probant, iar simpla constatare că o parte din informațiile răspândite prin intermediul plângerii din 19 martie 2020 sunt opinii nu este suficientă pentru exonerarea acesteia de răspundere.

CEDO a accentuat că necesitatea unei legături între o judecată de valoare și faptele ce stau la baza sa poate să varieze de la caz la caz în funcție de circumstanțele specifice (Feldek c. Slovaciei). Cu toate acestea, și o judecată de valoare se poate dovedi excesivă dacă este totalmente lipsită de bază factuală (Jerusalem c. Austriei; Cumpănă și Mazare c. României).

La acest capitol, recurenta a notat că, pentru opiniile excesive (care nu sunt bazate pe fapte sau la baza cărora stau fapte expuse gresit, sau care sunt difuzate cu rea-credință) se vor aplica regulile privitoare la expunerea de fapte.

Cu toate acestea, instanța de apel în motivarea deciziei sale, nu a argumentat în nici un fel concluzia că afirmațiile Valentinei Negru reprezintă niște opinii, respectiv aceasta nu poate fi obligată să dovedească adevărul opiniilor sale, ceea ce echivalează în esență cu nemotivarea deciziei adoptate de instanța de apel.

Totodată, a menționat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 2 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, potrivit căruia „răspândire a informației” semnifică proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată). Prin urmare, concluzia instanței de apel precum că plângerea din 19.03.2020, depusă de Negru Valentina, a fost adresată exclusiv directorului Î.S. „Poșta Moldovei”, iar pretinsele acțiuni ilegale nu au fost răspândite în presă sau în alt mod de către persoanele terțe, respectiv prin exercitarea dreptului său de a depune o plângere intimată nu avea cum să lezeze onoarea, demnitatea și reputația profesională a apelantei Svetlana Brighidin, este greșită și în contradicție cu norma legală enunțată supra. Or, prin expedierea plângerii care conține informații false

care conduc la lezarea onoarei, demnitatea și reputația profesională de către Valentina Negru exclusiv în adresa directorului întreprinderii în corespundere cu norma citată se consideră răspândire a informației și este pasibilă de răspundere.

De asemenea, consideră că, instanța de apel eronat a concluzionat că afirmațiile Valentinei Negru nu ar încălca prezumția nevinovăției și acestea nu pot fi acceptate ca temei de angajare a răspunderii intimitei pentru defăimare or, prevederile art. 12 alin. (4) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, stabilesc expres condițiile în care o persoană este în drept să-și exprime opinia privind vinovăția altei persoane, opinie care se încadrează în tiparele permissive ale libertății de exprimare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților prin intermediul poștei electronice la 28 noiembrie 2021 (f.d. 124), astfel recursul depus la 27 ianuarie 2022 de către Svetlana Brighidin, este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 22 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimitei recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 140).

La 10 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Anatolie Bunduchi acționând în interesele Valentinei Negru a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil (f.d. 143-145).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Svetlana Brighidin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul înaintat de Svetlana Brighidin.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh